

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสภาพสังคมทุกสังคมการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการร่วมมือกัน ในหลายๆ ฝ่ายในการประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ประเทศไทยก็เป็นอีกสังคมหนึ่งที่ ต้องอาศัยความร่วมมือกันในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จได้ ประเทศไทยเป็นชุมชน หนึ่งของชุมชนโลกที่ต้องการการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จากประวัติศาสตร์ ความต้องการของ ประเทศไทยเรานั้นเกิดขึ้นจากกลุ่มขุนนางและทหาร ซึ่งเรียกตัวเองว่าคณะผู้ก่อการหรือคณะราษฎร ได้ทำ การเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อปี พ.ศ.2475 โดยล้มล้างระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชเพื่อสถาปนาการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยขึ้น นอกจากนี้ยังปราศจากจิตสำนึกที่ต้องการประชาธิปไตยอย่างแท้จริง (พรชัย เทพปัญญา. 2541 : 1-2)

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เกิดรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบแรกของ ไทย คือ รูปแบบการปกครองแบบเทศบาล ซึ่งเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2476 จากแนวคิดของคณะราษฎร เพื่อที่จะให้เทศบาลเป็นสถาบันทางการเมืองที่ฝึกฝนประชาธิปไตยขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชน ดังจะเห็น ได้จากการที่เทศบาลนำเอารูปแบบของระบบรัฐสภามาใช้เช่นเดียวกับการปกครองในระดับชาติและ เช่นเดียวกับประชาธิปไตยในระดับชาติ สำหรับการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นมีความสำคัญในการพัฒนา ระบบการเมืองไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย โดยหมายถึง กิจกรรมที่บุคคลมีจุดประสงค์เพื่อการมีอิทธิพล ในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล คำนึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นเรื่องของกิจกรรมไม่ใช่เจต คติ ไม่ใช่เรื่องของความคิด ความรู้สึก หรือความเชื่อทางการเมืองและเกิดขึ้นในรูปแบบของความสมัครใจ ปราศจากการบังคับ(พรชัย เทพปัญญา. 2541 : 2-4)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่ง รัฐ มาตรา 76 รัฐได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง (จิร จอกสิบลี. 2546 : 2) ซึ่งการเมืองการปกครองในระดับท้องถิ่นเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งของการเมืองการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติ เพราะการเมืองระดับท้องถิ่นเป็นส่วนสำคัญของระบอบการ ปกครองระดับชาติที่สนับสนุนประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทาง การเมืองการปกครองโดยตรง และเป็นสถาบันฝึกสอนให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วมได้ส่วนเสีย ในการ ปกครองเกิดความรับผิดชอบและวางแผนต่อประโยชน์ของท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่อันจะนำมาซึ่งความ สรวิทธาเลื่อมใสในระบอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยในที่สุด(ประหยัด หงส์ทองคำและ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. 2529 : 105)

โดยทั่วไปแล้วสำหรับเทศบาล(Municipality) ถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองตนเอง (Self-government) ของประชาชนที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศต่าง ๆ เทศบาลเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ใช้สำหรับชุมชนเมือง(Urban Area)อันเป็นเขตพื้นที่ความเจริญมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น เป็นย่านที่การประกอบกิจกรรมพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลเป็นหน่วยการปกครองที่สำคัญของเมืองต่าง ๆ นับตั้งแต่เมืองเล็กไปจนถึงเมืองใหญ่ หรือแม้กระทั่งเมืองมหานคร(Metropolis) อาทิเช่น นิวยอร์ก บอสตัน ชิคาโกในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือโตเกียว โอซาก้าในประเทศญี่ปุ่น เมืองเหล่านี้ล้วนมีการปกครองในรูปแบบเทศบาล(Municipality) กันทั้งสิ้น และในประเทศไทยเทศบาลก็เป็นระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญยิ่งเป็นการกระจายอำนาจทางการเมือง (Political power) อำนาจการบริหาร(Administration power) และมีอิสระในการปกครองตนเอง (Autonomy)(ประธาน คงฤทธิศึกษากร. 2526 : 16-29 ; อ้างถึงใน ไชยพร คณิต์จิตานนท์. 2536 : 2)

ดังนั้นเมื่อมองในเชิงการเมือง เทศบาลจึงมีกระบวนการและกิจกรรมทางการเมืองที่คล้ายคลึงกับการเมืองของรัฐหรือของประเทศ กล่าวคือ กิจกรรมทางการเมืองของรูปแบบเทศบาลจะเป็นเสมือนระบบการเมือง(Political System) ระบบหนึ่งซึ่งประกอบด้วยสถาบันและการเมืองที่เรียกว่า “กระบวนการแปลงผัน”(Conversion process) ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ การเลือกตั้ง ฯลฯ มีปัจจัยที่ป้อนเข้าสู่กระบวนการแปลงผัน(Input) ซึ่งได้แก่ การเรียกร้อง (Demands) และการสนับสนุน(Supports) ของประชาชนในเขตเทศบาล ได้แก่ การไปใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง เข้าร่วมการฟัง การประชุมสภาเทศบาล การเรียกร้องผลประโยชน์อย่างเปิดเผยต่อองค์การเทศบาลด้วยการเสียด่าปฏิบัติตามเทศบัญญัติให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ มีผลิตผล(Output)ที่ได้จากกระบวนการแปลงผัน ได้แก่ เทศบัญญัติ โครงการ และการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ของเทศบาล ผลิตผลดังกล่าวจะมีผลกระทบบ (Feed back) ต่อประชาชนในเขตเทศบาลนั้นอีกเป็นดังนี้เรื่อยไป(ประหัด หงส์ทองคำและพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว.2529 : 179-180)

การเมืองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลจึงมีส่วนในการส่งเสริมหรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง(Political participation) อย่างกว้างขวางโดยนัยนี้เทศบาลจึงเป็นองค์การปกครองท้องถิ่นที่สำคัญและมีส่วนในการสร้างเสริมความมั่นคงแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา(Developing Countries) เทศบาลจะเป็นสถาบันทางการเมืองการปกครองอันสำคัญในการพัฒนาทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมได้(ประธาน คงฤทธิศึกษากร. 2526 : 29 ; อ้างถึงใน ไชยพร คณิต์จิตานนท์. 2536 : 3)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองได้จัดแยกกิจกรรมหรือรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง(ประธาน คงฤทธิศึกษากร. 2533 : 9-10 ; อ้างถึงใน ไชยพร คณิต์จิตานนท์. 2536 : 28) มีรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ได้แก่ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองได้โดยสมัครรับเลือกตั้งและการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นวิธีการที่จะทำให้ประชาชนผู้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้มีสิทธิมีเสียงสำคัญที่จะกำหนดนโยบายทางการเมืองร่วมกันตลอดจนดำเนินการให้

เป็นไปตามนโยบายด้วยการควบคุมและตัดสินใจแก้ปัญหาพร้อมกันมิใช่การเมืองเรื่องของบุคคลใดบุคคลหนึ่งและทำให้การเมืองเป็นของประชาชนทุกคน การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ เป็นวิธีการที่เปิดโอกาส เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ความต้องการการวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ ในทางการเมือง อาจจะกระทำได้โดยวิธีการพูด การเขียน โดยผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ หรือการพูดต่อสาธารณะก็ตาม ดังนั้น จึงเป็นวิธีการที่ประชาชนจะได้มีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองได้เป็นอย่างดี การรวมกลุ่มผลประโยชน์นี้เป็นสิ่งสำคัญต่อการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมาก เพราะกลุ่มผลประโยชน์นี้จะเกิดจากการที่บุคคลหรือที่มีอาชีพ หรือผลประโยชน์ร่วมกันมารวมตัวกันกำหนดนโยบาย และรักษาผลประโยชน์ของตนในรูปแบบต่างๆ เช่น การเสนอความคิดเห็น การติดต่อขอร้องต่อรัฐบาล ให้การดำเนินงาน ตลอดจนคัดค้านหรือแสดงการคัดค้านในประเด็นสาธารณะต่าง ๆ การแสดงออกซึ่งความต้องการต่าง ๆ ด้วยการกระทำ การแสดงออกด้วยการกระทำนี้เท่ากับเป็นการบ่งชี้ถึงความต้องการอย่างหนึ่งอย่างใดของประชาชนที่มีต่อประเด็นสาธารณะหรือประเด็นการเมือง อาจจะเป็นการคัดค้านหรือสนับสนุนการกระทำของรัฐบาลเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และการกระทำนั้นๆ ก็อาจทำได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเดินขบวน การนั่งประท้วง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการเมืองภาคประชาชนที่ประชาชนได้รวมตัวกันแสดงพลังทางความคิดเห็นตามสิทธิ และอำนาจอันพึงมีพึงได้ในเรื่องนโยบายการพัฒนาและการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนการตรวจสอบนักการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยตนเอง เมื่อมีวิกฤตการณ์ปัญหาพร้อมกันและประชาชนรู้สึกวิตกกังวลพร้อมกันต้องการแก้ไขปัญหาและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น เมื่อค้นพบความไม่เป็นธรรม คอรัปชัน การได้รับผลกระทบต่างๆ จากโครงการของภาครัฐทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ไม่ดีจากโครงการของรัฐ มีความต้องการร่วมกันสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงสิ่งไม่ดีให้กลายเป็นสิ่งดี เช่น การเปลี่ยนแปลงนักการเมืองหรือผู้บริหารที่ไม่ดีไปสู่คนที่ดี เป็นต้น รวมไปถึงการรวมตัวกันใช้สิทธิ และอำนาจของประชาชนการแสดงออกซึ่งจำเป็นต้องคำนึงถึงแนวทางสันติวิธี กฎหมาย และวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามในท้องถิ่นโดยไม่ละเมิดสิทธิและอำนาจของผู้อื่น(เทศบาลตำบลสงเปลือย. 2549 : 13)

ดังที่กล่าวมาข้างต้น การมีส่วนร่วมของประชาชน เมื่อเกิดปัญหา เกิดวิกฤตการณ์ มีความสนใจในวิกฤตปัญหาหรือผลประโยชน์ร่วมกัน และอยากเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจัง ความคิดหลายหัวดีกว่าหัวเดียวจึงถูกนำมาใช้ การมีส่วนร่วมจะเกิดขึ้นได้ต้องเกิดความรู้สึกร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกันและต้องการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงเห็นคุณค่าของสิ่งที่จะทำเป็นเบื้องต้น การมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือและเป้าหมายในตัวของมันเอง การที่คนจะรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมหนึ่งเป็นการมีส่วนร่วมเชิงเป้าหมาย การมีส่วนร่วมเองก็เป็นเครื่องมือทำให้บรรลุเป้าหมายได้เช่นกันซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมตั้งแต่คิด โครงการ กิจกรรม โดยริเริ่มค้นหาปัญหา สาเหตุ วางแผน ตัดสินใจดำเนินงาน ระดมทรัพยากร กำหนดเป้าหมาย สรุปบทเรียน ติดตามประเมินผลรับผลที่เกิดขึ้นร่วมกัน โดยทั้งนี้ต้องอยู่ในความเป็นธรรม (สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2547 : 113-114) เช่น คนที่เข้าร่วมในโครงการ หรือกลุ่ม

องค์กรต้องมีพันธสัญญาว่าจะดำเนินการ ไปอย่างไรและแบ่งบทบาททุกภาคทุกส่วนอย่างชัดเจนในการปฏิบัติกิจกรรมว่าใครจะทำอะไร บทบาทหน้าที่ของแต่ละคนมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร การที่ชาวบ้านเข้าไปมีส่วนร่วมใน โครงการต้องเกิดจากความสนใจเรื่องนั้นอย่างจริงจัง เพราะที่ผ่านมามีการมีส่วนร่วมมักเริ่มจากผลประโยชน์ที่จะได้รับในเรื่องเงิน วัสดุสิ่งของ จึงเข้าไปมีส่วนร่วมในกลุ่มองค์กรต่างๆ การมีส่วนร่วมต้องเป็นผู้นำที่สามารถกระตุ้นการมีส่วนร่วมได้ เมื่อมีสถานการณ์เร่งด่วนสามารถให้ข้อมูลข่าวสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือกระตุ้นให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงจะนำไปสู่สิ่งที่คิดว่า การมีส่วนร่วมต้องให้มีสมาชิกเกิดความภาคภูมิใจ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของกลุ่ม องค์กร เครือข่ายสมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ กันอยู่เสมอ มีการ มีการรับรู้ในข้อมูลอย่างเท่าเทียมกัน การมีส่วนร่วมต้องเกิดจากความต้องการภายในมากกว่าคนนอกเข้าไปทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง การมีส่วนร่วมในงานพัฒนา ไม่ได้มาจากรากฐานทางวัฒนธรรมของสังคมไทย รากฐานของสังคมไทยคือ การพึ่งพาผู้อื่น ไม่ได้มีแนวคิดในการพึ่งตนเอง ยึดอยู่กับระบบอุปถัมภ์ ดังนั้น โครงการต่าง ๆ จึงเกิดจากคนภายนอกคิดไม่ได้เกิดจากความต้องการภายใน

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ และศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่จำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และถิ่นที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกัน ตลอดจนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากได้ทราบถึงปัญหาว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการใช้สิทธิ์เลือกตั้งค่อนข้างน้อย ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและการแสดงออกถึงความต้องการต่างๆ ในชุมชนเท่าที่ควร ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษา เพื่อนำองค์ความรู้และข้อเสนอแนะที่เกิดจากการวิจัยครั้งนี้ไปปรับใช้ในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และถิ่นที่อยู่อาศัย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับน้อย

2. เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และถิ่นที่อยู่อาศัย ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. พื้นที่ (Area of study) ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง พื้นที่เขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้ง 7 หมู่บ้าน เฉพาะเขตเลือกตั้งที่ 1 คือ หมู่ที่ 1,2,3,9,10,11,12

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร (Population) ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 2,950 คน (สำนักงานทะเบียนท้องถิ่น. 2552 : 5, วันที่ 30 กรกฎาคม 2552)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 7 หมู่โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชน โดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตร ทาโร ยามาเน (Taro Yamane)

3. ตัวแปรที่ใช้ในศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.2 อายุ

3.1.3 ระดับการศึกษา

3.1.4 อาชีพ

3.1.5 ถิ่นที่อยู่อาศัย

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ 4 ด้าน ได้แก่

3.2.1 การเลือกตั้ง

3.2.2 การมีกิจกรรมในกลุ่มการเมือง

3.2.3 การแสดงความคิดเห็น

3.2.4 การรวมกลุ่มผลประโยชน์

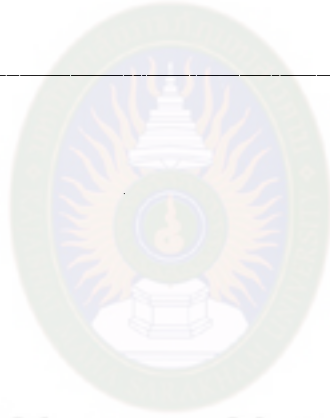
ค่านิยมศัพท์เฉพาะ

1. การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามความสมัครใจของประชาชนในเขตเทศบาล โดยมีจุดมุ่งหมายทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเลือกตั้งการกำหนดนโยบายสาธารณะและการบริหารงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การติดตามการดำเนินงานทุกด้านขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการกระทำต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เทศบาลตำบลสงเปลือย หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเทศบาล ในเฉพาะเขตเลือกตั้งที่ 1 จำนวน 7 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านสงเปลือย มีจำนวน 6 หมู่ และบ้านเหล่าจิว จำนวน 1 หมู่
3. การเลือกตั้ง หมายถึง การที่ประชาชนไปใช้สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง (Vote) หรือการใช้สิทธิในการสมัครรับเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์
4. การมีกิจกรรมในกลุ่มการเมือง หมายถึง การที่ประชาชนไปใช้สิทธิทางการเมืองโดยระบบกลุ่มการเมืองด้วยการเป็นสมาชิกกลุ่มการเมืองในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์
5. การแสดงความคิดเห็น หมายถึง การที่ประชาชนไปใช้สิทธิใช้เสียงต่อการเมืองการปกครองท้องถิ่นด้วยการวิพากษ์วิจารณ์ที่อาจจะเป็นการติชม สนับสนุน คัดค้าน แสดงความคิดเห็นโดยชอบธรรม เช่น การพูด การเขียน ในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์
6. การรวมกลุ่มผลประโยชน์ หมายถึง การที่ประชาชนรู้จักคุณค่าของกลุ่ม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อเรียกร้องในการกำหนดนโยบายของผู้บริหารในการแสวงหาวิธีการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของกลุ่มในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การได้ทราบถึง ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการนำไปพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ของการพัฒนาระบบการเมืองไทยในอนาคต และจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปฏิรูปหรือปรับปรุงการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเทศบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์โดยตรงสำหรับองค์การเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง พิจารณาปรับปรุงแนวทางการพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร ซึ่งได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเทศบาลตำบลสงเปลือย เพื่อให้การพัฒนาด้านการเมืองมีแผนการดำเนินงานและวิธีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับสภาพที่ปรากฏจากหลักฐานที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์การเทศบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เทศบาลตำบลสงเปือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถนำผลการวิจัยนี้ ไปเป็นพื้นฐานสำคัญในการวางแผนหรือกำหนดแนวทางในการพัฒนาด้านการเมืองเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีต่อการเมือง การบริหารงาน และสอดคล้องกับหลักการขององค์การเทศบาลอย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY